

חיות - אם אינה ידידות

או להתחיל בדרך החדשה — ששוק עצום נפתח בפניה: כי או, ב־1968, הפך העירום למקובל. כל מודעה, כל עיתון, כל חברת פירסומת היו עתה נכונים להשתמש בו. ידעתי שזוהי הדרך הנפתחת בפני ב־פנטהאוז, והיססתי. הברירה האחרת שעמ־דה בפני: להתחיל הכל מחדש. כדי לגבש החלטה, נסעתי ארצה לשבועיים.

קפיצה נוספת

לצמרת

בארץ החלטתי סופית. חורתי לא־גליה והתחתתי פעמיים: לפנטהאוז, ולאשתי אן.

עתה הייתי מסוגל לפרנס משפחה בוג־חית ובכבוד, בתחום־המיקצוע שלי, מבלי לעשות מאמצים בכיוון אחר. החלטתי גם שהחתונה תרחיק מעלי את הפיתויים שיש במיקצוע שלי.

תבין: אתה יושב שם ומצלם בחורה עירומה. יש לך, באותו רגע, את כל הפיתויים שיש לכל גבר אחר. נכון אומנם שהעוסקים במיקצוע יודעים שכל נסיון להתעסק עם דוגמנית־צילום הוא מסוכן. ביחוד כשאתה בפיסגה. יש נסיונות־סח־טנות, וכל מיני דברים לא נעימים.

אף־על־פ־כך צלמים מתפתים ומפתים. למרות שצלם המכבד את עצמו ואת מיק־צוֹעו — לא יתפתה. ברגע שהוא עושה זאת, נשבר משהו בינו לבין הדוגמנית. מכל מקום, כך נפתח בפני השער לשוק עצום. אחרי שנה, אני נמצא כבר בשלב השני בסולם לפיסגה — סולם בעל אר־בעה דרגות בלבד: אני בדרכי להיות צלם בינלאומי ידוע באמת. צלם, שכל סוכ־נות־פירסום תזמין אותו לעבודה לקצת־תבל, לאיי הבהאמה או לפלורידה. כשהם מצרפים צֶ'ק על 500 לירות שטרלינג. הפכתי אם כן, לאדם מצליח. אבל להצ־

אנה־ליזה

היא אחת מדוגמניות־העירום הפופולאריות ביותר כיום בלונדון. את תוצאות העמל שהשקיע בה בר־טור פיר־טס הפנטהאוז על פני ארבעה עמודים. היא ילידת אוסטרליה, שהתאבחה ב־לונדון, לדבריה, כאשר ראתה בגיל 13 סרט אנגלי עם הכוכב מרוור האוארד.

אבר

דו־סמית, 19, בלונדית ושופעת לפי מיטב המסורת הקלאסית של הסלייבוי, זכתה ל־כבוד להיות מצולמת בעירום גם בטלוויזיה הבריטית, הוכ־תרה כנערת־השנה בתחרות נערות־האמצע של פנטהאוז.

שהמיקצוע שלי הוא הרפתקני ומהודר, וקשור בהרבה דברים נעימים. אך זוהי עבודה קשה, בעלת מתח הרסני. מי שרוצה להגיע בה להישגים, חייב להיות בטוח שנהו באמת מה שהוא רוצה לעשות בחייו — בכל נימי נפשו. שזה באמת מה שהוא רוצה לעשות כל חייו, בכל מחיר. זה, מכל מקום, מה שאני החלטתי.

לחה יש הרבה משמעויות. מצד אחד, אתה זוכה בחיים מעניינים, אם כי לא קלים. אתה מבוקש, ידוע, ומרוויח כמו שצריך. אבל לצד החיבה? עבודת יום־לילה, והמתח. המון מתח: אנשים משקיעים בך כסף רב. חברת־פירסום בינלאומית מנהלת מסע־פירסומת בסדרגודל של כשמונים מיליון לירות ישראליות למסע. כשאתה מקבל בין 600 ל־1500 לירות ישראליות ליום. עבור הכנת הצילומים למסע זה, אתה מתחייב להרבה. הם תולים בך את האחריות להצ־לחתם, ואת שמם הטוב כלפי הלקוח שלהם. בכלל פירסומת בינלאומית היא מיק־צוע שבו תחרות נוראה. בלונדון בלבד כשבעת אלפים צלמים המחפשים עבודה.

כל יום —

להשתפר

איך הגעתי דווקא אני לעמדה כוז־פשוט מאוד: אוהבים את הצילומים שלי. חושבים שיש להם טעם טוב, סיגנון, והבנת־הנושא: הנשים המעורטלות.

ועליך להצטיין. מדי יום חייבת עבודתך להיות טובה יותר, מוצלחת יותר ומעניינת יותר. מדי שנה עליך להשתפר ולהיות שונה מהשנה הקודמת. רק כך תמשיך להיות מפורסם, ידוע וטוב.

היום למשל אני מצלם המון צילומי־עירום למודעות פירסום — כולל מודעות התחתונים המפורסמות שברכבת־התחתית בלונדון. לדעתי אני מצליח רק משום שא־ני מסוגל לייצר צילום אסתטי יפה, נקי.

לעולם לא אצלם אשה עירומה בפרוזה בלתי־טבעית. הן עירומות אצלי, הן סכ־סיות — אבל בצורה טבעית. רואים ברור בצילום שהן חשות בנוח ללא בגדים.

את זה אתה משיג רק על־ידי מגע אישי בינך לבין הדוגמנית. הנערה חייבת לחבב אותך. להתייחס אליך. אינך חייב להיראות חתיך כאפולוֹ אני לא כזה. אבל עליך לגלות פניה, במוחה או בליבה או במשהו אצלה, שמגיבה לכיוון שלך.

לעולם איני מצלם נערה עבור פנטהאוז ביום־העבודה הראשון. ביום הראשון אני לוקח אותה איתי, עם אשתי לפעמים, מטיי־לים, אוכלים ביחד, מתוידדים. רק לאחר מכן אנו ניגשים לעבודה.

איני יודע אם צלמי־עירום אחרים עוב־דים כך, אבל לדעתי זוהי הדרך היחידה. אינך יכול לצפות מאשה להיכנס לסטודיו, להתפשט, ולהרגיש בנוח, אם אינה מכירה אותך קודם כל כבן־אדם. זה פשוט לא מת־קבל על הדעת. ולסיים, אני רוצה להדגיש שוב: נכון

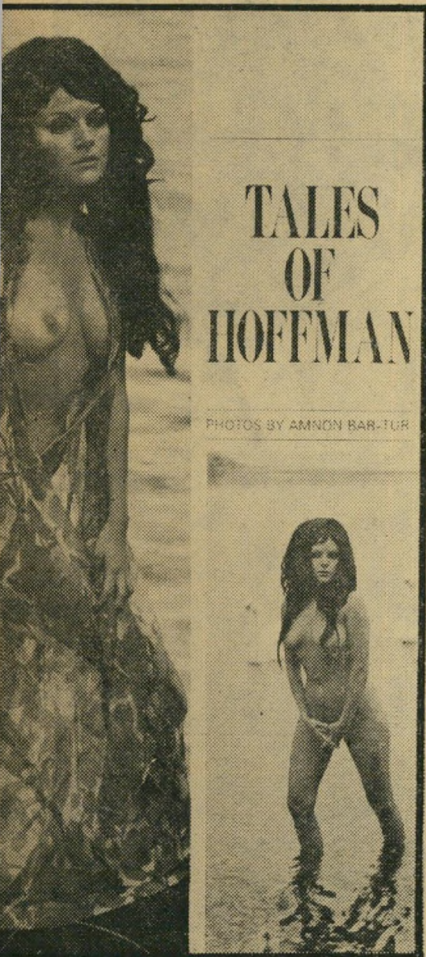
החוצר המוגמר

הדוגמנית, התנוחה ומישחקי התאורה, יוצרים את ה־תוצר הסופי. אמנון מחזיק בידיו אחון מיצירותיו. לדב־ריו, יכול צלם־עירום להצליח רק אם נוצר קשר בינו לבין הדוגמנית: ״רבות מן הדוגמניות הן ידידות טובות שלי ושל אשתי, ואנו משתפים פעולה להפליא,״ מסביר הצלם המוכשר.

TALES OF HOFFMAN

PHOTOS BY AMNON BAR-TUR

סיפורי הופמן

כתבה זו, כר־בות אחרות ב־פנטהאוז, בשם ״סיפורי הופמן,״ מבוססת אך ורק על תצלומיו הנלעדיים של אמנון.